

skrænknings. Det er nu tredje Gang, vi skal vedtage Forbud mod Nedlægnings af bestaaende Landbrug og Indskrænkninger i Retten til Udstykning af Landejendomme. Da vi første Gang fik Loven, var det sikkert ikke for tidlig, det var maaske temmelig sent, men den Gang var den nødvendig. Jeg tror ikke, den er saa nødvendig nu; thi der er ingen, som har Trang til at nedlægge deres Ejendomme eller gøre dem mindre. Jeg mener ligesom den ærede Ordfører for Venstre (Stengaard-Kirkegaard) og den ærede sidste Taler (Henningsen), at vi skulde have de nødvendige Ændringer i Lovgivningen om Nedlægnings og Udstykning indført i Loven af 5. April 1906. Desværre er Lovforslaget fremkommet saa sent, at det ikke lader sig gøre at revidere Loven af 5. April 1906, men da Lovforslaget skal henvises til et Udvalg, kan der nok være Ændringer, som det vil være heldigt at foretage.

Venstres Ordfører udtalte, at den Lov, vi fik sidste Aar, var for snæver. Ja, den var sikkert for snæver. Der var Udstykninger, som var naturlige, der ikke kunde finde Sted efter den Lov. Den Ændring, der nu foreslaas af Landbrugsministeren, er sikkert ogsaa ganske nødvendig, og naar vi kommer til at arbejde sammen i Udvalget, vil det maaske vise sig, at der er flere.

Hermed skal jeg anbefale at faa de Ændringer, som er nødvendige, indført i den midlertidige Lov. Jeg haaber, det er sidste Gang, vi giver en midlertidig Lov; næste Gang haaber jeg, vi faar Loven af 5. April 1906 revideret.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Nørskov: Ja, jeg saa helst, ligesom mit Partis Ordfører (Stengaard-Kirkegaard) og det ærede 4 Medlem for Thisted Amt (Frøkjær), at denne Lov, som jo er en Krigslov, nu bortfalddt. Men hvis det ikke kan lade sig gøre, mener jeg, den maa grundigt overvejes i et Udvalg, og at der maa gives yderligere Regler om Dispensation, thi som Loven nu er, er det faktisk saaledes, at intet bestaaende Landbrug kan nedlægges, og enhver maa jo dog indrømme, at der kan foreligge Forhold, hvor dette er meget paakrævet. Jeg har saaledes haft flere Eksempler i min Valgkreds, hvor det har været ønskeligt. Jeg skal nævne eet. En Enke sidder med en Ejendom paa ca. 20 Tdr.

Land. Hun er en ældre Kone og ønsker at sælge sin Jord og beholde Huset, fordi hun ikke kan faa Husly andre Steder i Byen. Men det kan ikke lade sig gøre efter denne Lov. Jeg finder derfor, der maa foretages forskellige Ændringer i Loven. Jeg har ogsaa et Eksempel af en anden Karakter. En Ejendom er brændt. Jorden er beliggende flere forskellige Steder, og vedkommende Ejer ønsker at sælge Jorden. Det kan heller ikke lade sig gøre. Jeg mener derfor, at denne Lov, hvis den ikke kan bortfalde, maa underkastes en meget grundig Udvalgsbehandling, saaledes at der bliver givet nye, meget vidtgaaende Dispensationsregler.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Forskellige Medlemmer har henvist til, at de hellere havde set fremsat et Lovforslag om Revision af den bestaaende Udstykningslov end Forslag om disse midlertidige Love. Naar ærede Medlemmer erindrer, hvordan Forhandlingerne blev ført sidste Aar, vil de imidlertid vide, at jeg den Gang ønskede, at Loven skulde være permanent. Men naar man vanskeligt kan faa disse Bestemmelser gennemført i en midlertidig Lov, saa siger det sig selv, at det vil være endnu vanskeligere gennem en Revision af selve Udstykningsloven, og da jeg for mit Vedkommende maa anse det for aldeles uomgængelig nødvendigt for Øjeblikket at opretholde de Bestemmelser, der indeholdes i den midlertidige Lov, saa siger det sig selv, at Opfordringen ikke var saa stærk til at foreslaa en Revision af selve Udstykningsloven. Men er det dette høje Tings Mening, at det skulde være sidste Gang, vi skulde forlænge den midlertidige Lov, og at man saa i rette Tid skulde foreslaa en Revision af selve Udstykningsloven, saa er der ikke det mindste til Hinder derfor. Det, som gør Vanskelighederne særlig store med Hensyn til denne Lov, er, at vi ikke har noget egentligt Grundlag til Bedømmelsen af, hvor megen Jord der i de forskellige Landsdele med forskellig Bonitet hører til et Husmandsbrug. Jeg gjorde opmærksom paa, da jeg forelagde Lovforslaget, at hvis vi havde en virkelig Jordvurdering, tror jeg, man slap langt lettere over en Lov som denne, end naar man, som her, skal gaa frem efter Areal og Bonitet.

Det ærede Medlem fra Skanderborg (Stengaard-Kirkegaard) gjorde opmærksom paa, at der var adskillige Ulemper ved, at denne Lov blev vedtaget, og det er der. Det ærede Medlem henpegede paa, at der var